

Sigurd Leivsson Lamhauge:

Hevur ritað navn sitt í ítróttarsøgu Føroya

Sigurd L. Lamhauge hevur í roynd síni at renna og svimja úr Akrabyrgi til Kirkju framt brogd, ið eru nærum ótrúlig.

Fyri góðari viku síðani frættist, at tann 22 ára gamli havnarmaðurin Sigurd L. Lamhauge ætlaði sær at renna og svimja úr Akrabyrgi til Kirkju á Fugloyinni — uppá eina viku, um veðrið var til vildar.

Mong vóru tey, ið hildu hetta vera óðamannaverk og ráddu tey honum frá at royna hesa ferðina.

Serliga spáddu tey, at trupult vildi vera hjá Sigurdi at svimja um Suður-oyarfjørð. Tey greiddu honum frá trupulleikunum hjá Sigmundi á sinni og søgdu honum eisini frá tá Birgir Enni, Torstein Holm og Knút Bjørk fyri nøkrum árum síðani svumu úr Dimun til Hvalbiar.

Sigurd vildi tó royna

seg og byrjaði at ganga úr Akrabyrgi til Hvalbiar mikudagin. Hesin túrur gekk væl og kom Sigurd til Hvalbiar seks og ein hálfan tíma aftaná at hann var, farin úr Akrabyrgi. Dagin eftir byrjaði hann so at svimja frá Sandvík til Sandoyar, men ikki bar til í fyrsta umfari. Líkindini vóru ikki av teimum bestu og aftaná stutta tíð mátti Sigurd gevast m. a. orsakað av sjóverki.

Magatrupulleikar

— Sjálvur haldi eg at tað var tann konsentreraða føðin, ið eg fekk mær áðrenn túrin, ið magi mín ikki

toldi, segði Sigurd, tá vit tosaðu við hann sunnukvöldið. — Henda føðin er tann, ið verður nýtt í bjargingarbátum og er hon, hóast hon ikki fyllir nógv, ógvuliga proteinrik, og orsøkin til at eg siga at tað møguliga var hon, ið völdi trupulleikar er, at eg, tá eg varð noyddur at venda aftur og gisti hjá tí ógvuliga blíða Olaf Jacobsen í Leirum í Hvalba, fekk stak góðan føroyskan mat og síðani tá ikki havi havt magatrupulleikar, sigur Sigurd.

Ikki fyrr enn leygardagin var veðrið aftur til vildar og klokkan tjúgu minuttir yvir ellivu fyrrapartin fór hann so á sjógv

Sigurd kemur rennandi oman á Hvítanes

